

[Statsministeren.]

hvert fald ikke et ønske, der har tilslutning fra store kredse, ej heller store lande inden for EF-Fællesskabet.

Jeg tror, det var de spørgsmål, der er stillet. Jeg vil gerne slutte med at sige tak for en god behandling af selve forslaget.

Erlendsson (FP):

Der var et spørgsmål, jeg ikke nåede at stille til udenrigsøkonomiministeren. Har man i EF drøftet udgiftsfordelingen ved den øgede fiskeriinspektion på basis af den almindelige fordeling af udgifter? Det skulle for Danmarks vedkommende bliver 2,4 pct. af de forøgede udgifter, så vidt jeg har forstået.

Jeg forstår, at statsministeren ikke betvivlede mine tal, men at statsministeren betvivlede, at jeg havde forstået dem rigtigt, når det angik Bornholms fiskeri og de bornholmske tab. Der må jeg først henvise til tidligere fiskeriminister, hr. Kofoed, som i dag i Berlingske Tidende har skrevet, at det vil blive en sådan nedgang, idet det halve af fangstområdet falder bort. Det er dog meget optimistisk skrevet, for jeg kan fortælle, hvis det ikke skulle være kendt, at ca. 35 pct. af fangstens værdi på Bornholm skyldes laksefangsten. De bornholmske fiskere fisker laksen, idet de følger den fra bunden af den Botniske Bugt ned langs den sovjetiske kyst og den polske kyst, og det vil jo blive forhindret i tilfælde af en udvidelse af det sovjetiske fiskeriterritorium, sådan at en meget væsentlig del i hvert fald af laksefangsten vil bortfalde. Man må tage den, hvor den er, og den går altså den vej, så det kan ikke betvivles.

Jeg har spurgt Bornholms Fiskeriforening, hvor meget af torskefangsterne der udgør ca. 62 pct. af den indhandlede fisk, der fanges uden for det farvand, der i givet tilfælde ville blive tilgængeligt for bornholmske fiskere, hvis der bliver 200 sømils fiskerizone i hele Østersøen. Man har svaret mig, at det med et slag på tasken ligger på $\frac{3}{4}$ af fangsterne. Det drejer sig om 62 mill. kr., og heraf falder $\frac{3}{4}$ væk, så man kan se, at mit tal i hvert fald er sandsynligere end det tal, som statsministeren har fået opgivet.

Med hensyn til det lovgrundlag, som Sovjetunionen nu har stablet på benene, så er det selvfølgelig rigtigt, at vi ikke ved, hvornår og hvor meget man vil sætte ind, og det kan stats-

ministeren selvfølgelig heller ikke give besked om. Men man kan have den alvorligste mistanke om, at når man laver en sådan bemyndigelseslov fra sovjetisk side, så skyldes det, at man mener at måtte have et våben i hænde fra sovjetisk side til at lægge pression på den danske regering, til at lægge pression på EF, hvis der bliver en sådan spændt situation om fiskerirettighederne.

Endelig er der det at sige, at statsministeren omtalte, at der var sluttet en baltisk konvention i oktober med hensyn til kvoterne for 1977. Protestperioden for denne konvention er endnu ikke afsluttet. Der er en 3 måneders protestperiode, og det står altså Sovjetunionen fuldstændig frit for endnu at sige, at man ikke går ind på den konvention, som man blev enige om i oktober.

Endelig kan Sovjetunionen gå ind på et helt andet felt, selv om de siger, at de respekterer internationale aftalers gyldighed. Ja men internationale aftalers gyldighed er i højeste grad afhængig af et gensidighedsprincip, og dér kunne man godt forestille sig, at Sovjetunionen ville sige: når man fra EF-staternes side laver en sådan ordning, kommer med et sådant udspil, som man er kommet med med hensyn til det fælles EF-hav, og når man kommer med sådanne trusler, som man har sat på benene fra EF-landenes side, så er vi ikke mere bundet af det, vi er gået ind på, for så foreligger der en ny situation, og så kan vi gøre, hvad vi vil.

Med hensyn til det område, der skal inspiceres, vil jeg sige, at inde i avislæsesalen er der et Grønlandskort, og hvis man kigger lidt på det og regner med, at fiskeriinspektionen skal gå op til 75. breddegrad, så er det tal, der er opgivet til statsministeren, i hvert fald fuldstændig urealistisk. Det bliver et langt større tal end det, der er nævnt for statsministeren. Der er overhovedet ikke taget højde for den fiskeriinspektion, som også må sættes i gang i Danmark-Strædet, hvor der er meget store forekomster af rødfisk, en slags havaborre, som er en særdeles værdsat spise-fisk, og som ikke mindst de russiske fiskeskibe har ligget og fisket efter i sommer med en 50-60 store enheder.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørsgaard):

Hr. Erlendsson spurgte, om der i Bruxelles var drøftet, hvilken fordeling man skulle an-